

Velecenjeni g. Doropoljski!

Danes Vam piševa prvič. Na »Zvonček« sva naročena z bratcem že drugo leto. Zelo nama ugajajo »Zvončkove« povesti. Zanimajo naju pa tudi uganke in jih skrbno rešujemo. V šoli naju najbolj veselita zemljepis in zgodovina pa tudi risanje. Če ste zadovoljni z najinim pismom, prosiva, priobčite ga v Vašem koticčku. Pozdrave Vam in vsem koticčkarjem!

Vaša vdana

Božo in Dušo Iglič, Ljubljana.

Odgovor:

Draga Božo in Dušo!

Ker vaju veseli risanje, narišita brž kaj lepega in mi to pošljita! Če mi bo všeč, bom objavil vajino risbo v »Zvončku«, ki bo poslej pod naslovom: »Mladi slikarji razstavljajo« v vsaki številki prinesel eno ali več risb naših nadbudnih najmlajših umetnikov.

Zdravo!

Gospod Doropoljski.

Blagorodni g. Doropoljski!

Meseca decembra leta 1928. sem Vam pisal prvič iz Maribora. Usoda je hotela, da sem dovršil ljudsko šolo v Mariboru, a gimnazijo sem začel obiskovati v Novem Sadu. Kot Slovencu mi je delal pouk v srbohrvaščini spočetka male težkoče, ali kmalu sem se je privadil tako, da sem prvi razred napravil kot prvi odličnjak, ravno tako tudi drugi razred. Ne učim pa se ravno toliko za rede v spričevalu, temveč za življenje. Toda ker so redi vidni znaki znanja, zato se borim tudi zanje. Priobčite, prosim, to pisemce v Vaš cenjeni list, ki ga seveda jako rad čitam tudi

v Novem Sadu, tem bolj, ker sem daleč od ljubelega rojstnega kraja.

Prisrčne pozdrave Vam pošilja Vam vdani

Stanislav Hrašovec,
Novi Sad.

Odgovor:

Dragi Stanislav!

Jako lepo je, da med brati delaš čast slovenskemu rodu s pridnim, uspešnim učenjem. Pozdravi, prosim, prav lepo vse svoje šolske tovariše in vse novosadske Slovence!

Zdravstvuj!

Gospod Doropoljski.

Velecenjeni gospod Doropoljski!

Tudi jaz sem se enkrat cpogumila in sem se vrinila v Vaš koticček.

»Zvonček« mi jako ugaja. Najbolj pa so mi seveda všeč zgodbe o šimpanzi »Kaški«. Najraje bi imela, da bi bila kar cela povestica naenkrat v »Zvončku«.

Da vam ne bo zmanjkalo prostora za druga pisemca, končam.

Sprejmite najlepše pozdrave od vdane koticčkarice

Karole Toplakove,
dijakinje v Ptuj.

Odgovor:

Ljuba Karola!

Zgodbe iz življenja male opice Kaške bodo izhajale v »Zvončku« še vse leto. Nato pa za prihodnji božič izidejo v lepi posebni knjigi, po kateri bo brž seglo mlado in staro. Kajne, lepše povesti si skoro misliti ne moremo. Le pridno jo čitaj! In prijateljicam jo posodi, da jo bodo še one uživale. Iskreno Te pozdravlja

Gospod Doropoljski.